

РЕШЕНИЕ

№ 12688

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора
Яни Костов, като разгледа дело номер **812** по описа за **2025** година докладвано
от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във
връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), подадена чрез
юрисконсульт – пълномощник, против решение № 5175 от 27.11.2024г. на Софийски районен съд,
постановено по НАХД № 13465/2024г., с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ, с
който на ЕТ „Мақдақ – Радостин Митев“, на основание чл.187а, ал.1 и ал.2, т.2, вр. чл.179, ал.3б
от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение по чл.139, ал.5 и
ал.7, вр. чл.102, ал.2 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно
основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Въз основа на подробно изложените в
касационната жалба съображения се мотивира извод, че не е налице законова пречка санкцията
за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш. Искане се отмяна на въззивното
решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърден
издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – ЕТ „Мақдақ – Радостин Митев“, с писмен отговор, подаден от упълномощен
адвокат, оспорва касационната жалба. Претендира разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на
касационната жалба.

Административен съд София-град, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното: Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От страна на въззивният съд е установено, че за констатирано от АПИ на територията на [община] нарушение по чл.139, ал.5 и ал.7, вр. чл.102, ал.2 от ЗДвП бил издаден електронен фиш № [ЕГН], съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл.187, ал.1 и ал.2, т.2, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП на ЕТ „Мақдақ – Радостин Митев“ - собственик на ППС, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева. Фишът е издаден на 19.08.2021г.

При тези факти Софийски районен съд е приел, че ЕФ следва незабавно да бъде отменен, тъй като към датата на извършване на твърдяното нарушение липсва материалноправна норма указваща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, като е следвало да се издаде НП. За така приетия извод Съдът се позовава на разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, действала към момента на издаване на обжалвания ЕФ (чл. 189ж. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) - предвиждаща възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП. В съдебният акт е обърнато внимание, че ползвайки диференцирана процедура за налагане на санкция - чрез издаване на ЕФ вместо чрез НП, след образуване на административнонаказателно производство, АПИ е приложил една бъдеща законодателна уредба на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП. Последният е допълнен след издаване на процесния фиш - едва при редакцията от ДВ, бр. 13 от 2024г., в сила от 13.02.2024г. „ЕФ се издава и при установяването на нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП“. СРС е изтъкнал, че последвалото години по-късно законодателно изменение не е в състояние да санира вече издадения незаконосъобразно ЕФ, т.к. промяната е изцяло в полза на АНО. Въз основа на така приетото незаконосъобразното образуване на административнонаказателното производство, СРС без да вземе отношение по фактическата обстановка, която съставеният ЕФ установява е постановил отмяната му като незаконосъобразен.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е и правилно, като съображенията за това са следните:

Въззивният съд е извършил анализ на относимите правни норми и използваната законодателна техника и като краен извод правилно е прието, че към датата на твърдяното нарушение - 19.08.2021г., разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш единствено при нарушение по чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и при нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП, която норма е сочена в случая като нарушена, поради което издаденият електронен фиш подлежи на отмяна само на това основание.

Спорът е концентриран в приложението на материалния закон от административнонаказващия орган. Разпоредбата на чл.189ж, ал.1, изр.1 от ЗДвП /в приложимата към датата на процесното нарушение редакция/ предвижда, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. За нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП не е предвидена такава възможност, поради което е следвало да бъде съставен не ЕФ, а акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление. Вярно е, че в чл. 189ж, ал.7 от ЗДвП е предвидена приложимост на разпоредбите на чл.189, ал.10 по отношение на ЕФ, което законодателно решение не е

достатъчно да се приеме, че така се урежда възможността за издаване на ЕФ за нарушения от категорията на посоченото в процесния ЕФ. Разширително тълкуване на санкционни норми е недопустимо.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл.167а, ал.4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл.179, ал.3 – 3в. Същото е важно и за разпоредбата на чл.187а, ал.4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал.3-3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща към датата на процесното нарушение възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения, поради което като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Настъпилата законодателна промяна изразяваща се в допълване на чл.189ж, ал.1, изр. първо от ЗДвП с израза "-3б" добавен след израза "чл. 179, ал.3", обнародвана в ДВ, бр. 13 от 2024 г. /„при нарушение по чл.179, ал.3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава ЕФ...“/, е в сила от 13.02.2024 г., поради което не се променя горният извод. Нормата е процесуална и се прилага незабавно с влизането ѝ в сила, което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

Доколкото в настоящия случай са налице основания за отмяна на процесният ЕФ от процесуално естество, не следва да се обсъждат въпросите, предмет на дело С-61/2023 г. на СЕС, които са относими към материалната законосъобразност на ЕФ.

Решението на районния съд е правилно, поради което настоящият състав приема, че следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски на ответника по касация се дължат в размер 500 (петстотин) лева, представляващи заплатен в брой адвокатски хонорар по договор за правна защита и съдействие № 18050/16.01.2025г.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5157 от 27.11.2024 г., постановено по НАХД № 13465/2024 г. по описа на Софийския районен съд, 122-ри състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на ЕТ "Магдак - Радостин Митев", ЕИК[ЕИК], сумата от 500 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: